

Μια επιλογή θεμελιακών σκέψεων για την αξιοπιστία και την αρχή της γνώσης από την πραγματεία:

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

(με τις αιώνιες αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη)

Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του παρόντος βιβλίου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κ.λ.π.) σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του δημιουργού/δικαιούχου. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις δημόσιες υπηρεσίες, βιβλιοθήκες, οργανισμούς κ.λ.π. (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου).

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr

Κιν. τηλ: +30 6932 77 33 73

Web site: <https://www.kosmologia.gr>

ISBN 978-960-93-6089-0

"Από παιδί και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια"

"Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει"

Λαϊκές ελληνικές ρήσεις

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ που θεμελιώνουν την Ηθική με εσωτερικές αξίες, ενοποιημένη με τη λογική και την κοσμολογία και επιβάλουν ανατροπές στην κοινωνική και πολιτική ζωή παγκοσμίως. Τις πιο σημαντικές απόψεις, μπορούμε να τις συγχωνεύσουμε σε τρεις-τέσσερις ευρείες ομάδες, τις οποίες υποδιαιρούμε σε περισσότερα μέρη για διευκόλυνση της ανάγνωσης και της κατανόησης ενός μεγάλου αριθμού σελίδων.

>>> Για τη συνέπεια στη σκέψη, τη διαχείριση και την αξιοπιστία της γνώσης. Η θεμελιακή διαφορά της σκέψης από τη γνώση. Η πιο στενή σχέση μεταξύ ψυχής, συμπεριφοράς και νόησης. (Μέρος πρώτο).

>>> Η πλάνη, η άγνοια, οι ανακρίβειες και τα κενά στη σκέψη, η βεβαιότητα και η αμφιβολία συνδέονται διαρκώς με ψυχολογικές αντιδράσεις και με τη συμπεριφορά, στο άτομο και ομαδικά. Ο σταθερός ρόλος της σκέψης και της ηθικής (με τις πνευματικές και αιώνιες αξίες) για τις ανθρώπινες σχέσεις και για την προσωπικότητα. Οι πρώτες σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική πριν από την έρευνα του φυσικού κόσμου. (Μέρος δεύτερο).

>>> Σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική μετά από την έρευνα του φυσικού κόσμου. Η πνευματική ηθική έτσι αποδεικνύεται παγκόσμια και μπορεί να προσδιοριστεί με το επίθετο «κοσμολογική» ηθική. Για τον προορισμό και το νόημα της ζωής. Αποδεικνύεται ότι οι φυσικοί νόμοι (ρυθμιστικές σχέσεις) που ρυθμίζουν εξωτερικά τα φαινόμενα και διατηρούν τον κόσμο επιβάλλονται με άμεσο/εσωτερικό τρόπο από την ύπαρξη του συνόλου του κόσμου και όχι από την περιστασιακή σύνδεση των μερών. (Μέρος τρίτο).

>>> Η σχέση της παγκόσμιας Ηθικής (με πνευματικές αξίες) με τη δικαιοσύνη, με τις πολιτικές επιστήμες και με την οργάνωση της κοινωνίας. Οι πνευματικές αδυναμίες συνολικά, η έλλειψη των ηθικών αξιών και η υλιστική άποψη για τον κόσμο γίνονται πιο φανερά όταν οι άνθρωποι συνεργάζονται, γίνονται μέλη μιας ομάδας, υποκινητές και υποστηρικτές και τελικά από τις συνέπειες στην οργάνωση της κοινωνίας. (Μέρος τέταρτο).

<•> Συνοπτικά η εξάρτηση της εμπειρίας από τη σκέψη *¹

Οι άνθρωποι το βρίσκουν εύκολο να επικαλούνται την προσωπική εμπειρία τους -ιδιαίτερα οι γηραιότεροι απέναντι στους νεότερους- για να ενισχύσουν την αξιοπιστία των απόψεών τους. Μη ξεχνάμε όμως:

- Υπάρχουν πολλές διαφορετικές εμπειρίες από διαφορετικές περιοχές παρατήρησης και σε διαφορετική χρονική περίοδο.

- Δεν διαμορφώνεται εμπειρία χωρίς τη δυνατότητα μνημόνευσης και έτσι ένα μεγάλο μέρος της εξαρτάται από τη συγκράτηση των παρατηρήσεων στο φανταστικό όργανο που ονομάζουμε μνήμη.

- Με τις ίδιες αντιλήψεις (ιδιαίτερα εικόνες), όπως και με τις ίδιες πληροφορίες, ο καθένας μπορεί να κάνει διαφορετικές παρατηρήσεις (στην ποιότητα, στην ποσότητα και στη μονάδα του χρόνου). Η προσωπική εμπειρία σχηματίζεται με τη δική μας ιδιαίτερη συμμετοχή και δράση, που ρυθμίζει τις κινήσεις, τις σκέψεις και τις επιλογές μας.

- Η εμπειρία διευρύνεται και διατηρείται με διανοητικό στοχασμό (επεξεργασία) πάνω στις πληροφορίες των αισθήσεων. Σχεδόν το σύνολό της εξαρτάται από τη χρήση της γλώσσας, τι σκεφτόμαστε και από το ενδιαφέρον με το οποίο το πνεύμα εστιάζει στις πληροφορίες. Χωρίς προσεκτική σκέψη (στοχασμό), χωρίς παρατήρηση και εκτίμηση στις πληροφορίες των αισθήσεων, χωρίς δημιουργική σκέψη, η εμπειρία δεν διευρύνεται, εξασθενεί και δεν αξιοποιείται.

- Πέρα από τον εαυτό μας, εμπειρία είχαν και έχουν αναρίθμητοι άλλοι άνθρωποι όπως εμείς, και έτσι μπορούμε (με το όργανο της γλώσσας) να την αντλήσουμε για να αυξήσουμε τη δική μας και για να κερδίσουμε χρόνο.

- Πολλές φορές, οι παρατηρήσεις, οι εκτιμήσεις και οι απόψεις δεν είναι σωστές, αλλά εμείς αυτές νομίζουμε ότι είναι πληροφορίες από την επαφή

μας με τα πράγματα. Επίσης, το πέρασμα και το πλησίασμα ανάμεσα στα πράγματα δεν είναι οπωσδήποτε και παρατήρηση αυτών.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, τα ζώα δεν διευρύνουν την εμπειρία τους και εμείς δεν θυμόμαστε πολλά από τα πρώτα χρόνια της ζωής μας. Ένας άνθρωπος που έχει ζήσει περισσότερα χρόνια δεν έχει αποκτήσει περισσότερη εμπειρία ή από περισσότερες περιοχές και άνθρωποι με την ίδια μακρόχρονη εμπειρία δεν την αξιοποιούν το ίδιο, ενώ έτσι δεν εξασφαλίζεται περισσότερη αξιοπιστία. Διάνοια χωρίς εμπειρία ίσως δεν υπάρχει, αλλά χωρίς τη διάνοια είναι αδύνατη κάθε εμπειρία, ενώ χωρίς τη διατήρηση ορισμένων παρατηρήσεων με τη βοήθεια της σκέψης, η εμπειρία είναι λίγες αναμνήσεις.

ΘΕΜΕΛΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΜΕ ΤΗ ΓΝΩΣΗ. Οι επόμενες σύντομες διαπιστώσεις αναδεικνύουν τη μεγάλη ανάγκη για την εκπαίδευση της σκέψης με μεγαλύτερη προσδοκία από τη συσσώρευση της γνώσης.

- Απροσδιοριστία και φαντασία μέσα στη σκέψη
- Περιορισμοί της ανθρώπινης μνήμης και αστάθεια στο χρόνο
- Αδυναμία και δυσκολίες (χάσιμο χρόνου ιδιαίτερα) για την επιβεβαίωση της αξιοπιστίας
- Λεπτομέρειες και ασάφεια ορίων στα πράγματα, πολύπλοκος προσδιορισμός των αποτελεσμάτων
- Υπερβολική εκτίμηση για την επάρκεια ή την ανεπάρκεια της γνώσης και ξεπέραςμα της βέβαιης γνώσης
- Δυσκολίες στη (γραπτή και προφορική) έκφραση, αδυναμίες της γλώσσας και άλματα στη σκέψη
- Η γνώση και η εκτίμηση άμεσα από την ίδια την αντίληψη και την παρατήρηση, χωρίς τη μεσολάβηση της γλώσσας
- Χρησιμότητα της γνώσης μέσα σε ορισμένες συνθήκες και όταν υπάρχουν τα γνωστά πράγματα
- **Συμπτώσεις, ενδείξεις, έλλειψη ενδείξεων, σχετικές απόψεις**, μικρές αποκλίσεις και αντιθέσεις, ομοιότητες, μπορούν να διευκολύνουν τη γνώση όσο και να ενισχύσουν τις φαντασιώσεις.

Εξάλλου, παρατηρούμε ότι **τρία ελαττώματα στη γνώση** τη μεταμορφώνουν σε ψευδαίσθηση γνώσης και αξιοπιστίας και βυθίζουν τη σκέψη πιο βαθιά στην άγνοια:

- Γνώση, χωρίς παρατήρηση ή χωρίς επιβεβαίωση στην προσωπική εμπειρία; Γνώση η οποία γίνεται δεκτή από ανασφάλεια μήπως εμείς φανούμε αγράμματοι, χαζοί ή ανενημέρωτοι ή για κάποια άλλη σκοπιμότητα, αυτή δεν είναι αξιόπιστη γνώση μας. Είναι πίστη μας, είναι βιαστική βεβαιότητα, είναι ένα στοίχημα με πολλές πιθανότητες, όχι όμως γνώση που διαφέρει από τη θρησκευτική πίστη. Όταν η απόδειξη και η γνώση χρειάζονται το μυαλό ενός ειδικού ή ενός προνομιούχου προσώπου και την ικανότητα ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή, τότε αυτή δεν είναι απόδειξη ούτε γνώση. Είναι ένα μυστικό για λίγους τυχερούς!

- Ο (μεροληπτικός) περιορισμός της περιοχής έρευνας, απόσπαση από άλλα εξαρτημένα φαινόμενα, αφαίρεση των γενικότερων φαινομένων που ρυθμίζουν τις ιδιαίτερες περιπτώσεις, παρατήρηση και έρευνα αποκλειστικά των επιμέρους πραγμάτων, η οποία αφήνει στο σκοτάδι το ρόλο της ολότητας και του συνόλου για την ύπαρξη, τη σύνδεση και για τη ρύθμιση των σχέσεων μεταξύ των μερών.

- Ο ρόλος της γνώσης και της σκέψης για την παραπλάνηση, την εξαπάτηση και για τη δημιουργία ανόητων προτύπων, βραχύβιων ηθικών αξιών και άσκοπων δράσεων. Η γνώση και η λογική δεν είναι ενάντια στην άγνοια και στον παραλογισμό, ένα δόγμα το οποίο ρυθμίζει τη δράση του ανθρώπου, οργανώνει την κοινωνία και διδάσκεται από την εποχή του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού. Η σκέψη μπορεί να ακυρώσει και να εμποδίσει τη γνώση και η τελευταία, επίσης μπορεί να ακυρώσει και να εμποδίσει τη σκέψη.

>>> Γι' αυτό είναι απαραίτητο, η γνώση και η πληροφορία να συνδεθεί με την αυτογνωσία και με τον εσωτερικό προορισμό του πνεύματος. Αυτή η πνευματική σύνδεση είναι το έργο της ηθικής.

ΗΘΙΚΗ ΧΩΡΙΣ ΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΒΑΣΙΜΗ ΚΑΙ ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ,
ΓΝΩΣΗ ΧΩΡΙΣ ΗΘΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΑΣΚΟΠΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΗ

<•> Επιπλέον μια παρατήρηση για το πώς η γνώση ξεκινάει και επηρεάζει ένα βιολογικό σώμα είναι ανάλογης σπουδαιότητας με τις αστρονομικές και μικροσκοπικές παρατηρήσεις, που χρειάζονται για να ερμηνεύσουμε την αρχή του κόσμου. Είναι από τις πιο σημαντικές παρατηρήσεις, που κανένας δεν στάθηκε ή δεν εκτίμησε τη χρησιμότητά της και δεν τη διατύπωσε τόσο καθαρά. Είναι τόσο πολύ σημαντική, διότι από μια παρατήρηση που γίνεται μέσα στο πνεύμα μας, χωρίς κανένα όργανο ή κάποιο εργαλείο αποκαλύπτονται συγχρόνως τρία κεντρικά ζητήματα της φιλοσοφίας σχεδόν μαζί με τη λύση τους: **Οι πρώτες πληροφορίες από τον εξωτερικό κόσμο είναι ήδη αφηρημένες και γενικές έτσι όπως είναι οι έννοιες των λέξεων ή των συμβόλων μας.** Και αυτό σημαίνει:

1) Μεγάλη Έκρηξη για την έρευνα του ανθρώπινου πνεύματος και για τη δυνατότητα της γνώσης. **Αισθήσεις και νόηση είναι αξεχώριστα.** Η αντίθεση μεταξύ των αισθήσεων και της νόησης είναι στην προέλευση της πληροφορίας και όχι στον τρόπο με τον οποίο η πληροφορία σχηματίζεται. Ο τρόπος που η πληροφορία σχηματίζεται, η βιολογική αρχή λειτουργίας, το μόνιμο φαινόμενο που αξιοποιείται είναι η αφαίρεση, το φιλτράρισμα, η εκτίμηση και η επιλογή. Όλες οι υπόλοιπες αποκλίσεις στον τρόπο που η πληροφορία σχηματίζεται, όλες οι διαφοροποιήσεις που γίνονται στα βιολογικά όργανα και η δημιουργία περισσότερων οργάνων αλλάζουν την προέλευση της πληροφορίας, την επιλογή και την προσαρμογή στα εξωτερικά φαινόμενα. Όμως δεν αλλάζουν το γεγονός της αφαίρεσης σχεδόν όλου του κόσμου, της εκτίμησης και της επιλογής. Όπως δεν λείπουν οι πληροφορίες των αισθήσεων από τη νόηση, έτσι δεν λείπει ποτέ η νόηση από τις αισθήσεις. Αισθήσεις και νόηση δεν διαχωρίζονται και δεν αντιστοιχούν σε ξεχωριστά βιολογικά όργανα. Και τα βιολογικά όργανα δεν είναι διαφορετικά για κάθε ένα πράγμα.

Αξιοποιούν κοινά φαινόμενα τα οποία «μοιράζονται» πολλά μαζί πράγματα, ενώ ένα πλήθος από βιολογικά σώματα χρησιμοποιούν κοινά και μόνιμα στοιχεία του εξωτερικού κόσμου (όπως η/μ πεδία, θερμότητα, αδράνεια, κ.α.).

2) Μεγάλη Έκρηξη για την έρευνα του φαινομένου της ζωής και της προέλευσής του: **Χωρίς πληροφορία και γνώση δεν υπάρχει ψυχή και ζωή.** Επομένως, αν νόηση και αισθήσεις είναι αδιαχώριστα, τότε θεωρητικά η πιο απλή αίσθηση στην πιο απλή μορφή ζωής (φανταστείτε ένα μικροοργανισμό) επίσης γίνεται με νόηση. Η αρχή του σχηματισμού της πληροφορίας δεν ερμηνεύει μόνο τι είναι η γνώση και η αίσθηση. Ερμηνεύει ότι χωρίς γνώση και πληροφορία δεν μπορούμε να φανταστούμε καμία ζωή. Δηλαδή επιβάλλεται να γίνει ταύτιση της ζωής ή της ψυχής με την πληροφορία. Εκτός αν ανακαλύψουμε μια μορφή ζωής ή ψυχής που δεν έχει καμία πληροφορία. Χωρίς καμία πληροφορία, σημαίνει χωρίς νόηση αλλά και χωρίς αισθήσεις, αφού αυτές δεν είναι τίποτε άλλο από νόηση. Τώρα, το πώς τα υλικά σώματα σχηματίζουν πληροφορίες για το περιβάλλον τους, αυτό είναι ένα άλλο ζήτημα, το οποίο μπορεί να ερευνηθεί πιο εύκολα, από το ζήτημα πώς τα υλικά σώματα «γίνονται» βιολογικά ή έμψυχα. Θα ρωτούσαμε: Μπορούν να σχηματιστούν βιολογικά σώματα χωρίς να προηγούνται οι πληροφορίες; Με άλλα λόγια υπάρχουν βιολογικά σώματα ή οργανισμοί χωρίς αισθήσεις και συνεπώς χωρίς νόηση; Τι προηγείται, το βιολογικό σώμα ή οι πληροφορίες;

3) Μεγάλη Έκρηξη για το νόημα της Ζωής και για την Ηθική: Η έρευνα για τον προορισμό της ζωής συνδέεται με την έρευνα για μια κοινή πραγματικότητα. Ο κόσμος, λοιπόν, εμφανίζεται αποδεδειγμένα με αφαίρεση, μεροληπτικά και οι πληροφορίες επιλέγονται έτσι (προσαρμοσμένα) για την επίτευξη της βιολογικής ισορροπίας και για τη διατήρηση της ζωής. Θα ερευνούμε τον κόσμο των αισθήσεων και θα ζούμε μέσα σε αυτόν σαν να μην ήταν αφηρημένος ή θα αναζητήσουμε την κοινή πραγματικότητα έξω από τις αισθήσεις;

Η διαπίστωση για τη στενότερη σχέση της διάνοιας ή νόησης με τις αισθήσεις και για την ταυτότητα της διάνοιας με το σύνολο του λεγόμενου εσωτερικού κόσμου είναι τεράστιας σημασίας. Είναι παρόμοια με εκείνη που έγινε στο χώρο της Φυσικής, όταν ο Maxwell εξήγησε ότι το φως είναι μόνο ένα μικρό μέρος της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας. Είναι παρόμοια και με την άλλη που έκανε αργότερα ο Einstein, όταν έδειχνε ότι η ύλη και η ενέργεια είναι ανταλλάξιμες σαν μία και η ίδια ουσία. Μετά από αυτές τις σύντομες σκέψεις δεν θα βρούμε υπερβολική αυτή την εκτίμηση.

<•> Από τις πρώτες παρατηρήσεις για το τι είναι και τι γίνεται στο πνεύμα μας μεταβάλλεται η άποψή μας για τη ζωή και τον κόσμο. Η ηθική μαζί με την πνευματική καλλιέργεια **μπορεί να προστατέψει από την εξαπάτηση και να προκαλέσει δυσκολίες στην ανήθικη δράση**. Η εξαπάτηση είναι εχθρός της αυτογνωσίας, μη μας διαφύγει. Ένα μεγάλο μέρος των πληροφοριών μας δεν προέρχεται απ' ευθείας από τη δική μας παρατήρηση και αντίληψη των πραγμάτων, αλλά από τη γλωσσική μετάδοση που γίνεται προφορικά, γραπτά, ηλεκτρονικά από άλλους ανθρώπους και από διαφορετικές πηγές. Αν οι γνώσεις και οι πληροφορίες μας δεν είναι εξακριβωμένες από εμάς τους ίδιους και με παρατήρηση απ' ευθείας στα πράγματα, τότε πιθανό να ζούμε με φαντασία και άδικα προσπαθούμε να συμφωνήσουμε μεταξύ μας. Ακόμα πιο άδικο και δραματικό γίνεται όταν μας πείσουν για να εναντιωθούμε εχθρικά ο ένας στον άλλο.

· Μας ζητούν (ευγενικά ή εξαναγκαστικά) να εμπιστευόμαστε ότι όσα λένε και γνωρίζουν είναι ακριβώς έτσι. Και μάλιστα σε μια παγκόσμια κοινωνία, στην οποία πολλοί έχουν λόγους και μπορούν να εξαπατούν όλο τον κόσμο με ισχυρό (επαγγελματικό) κίνητρο για να τραβήξουν την προσοχή μας.

· Να καταλάβουμε οπωσδήποτε με τη δική τους γλώσσα

· και μερικές φορές σχεδόν μας ζητούν να εγκαταλείψουμε τη δική μας ζωή για να μάθουμε όσα εκείνοι έμαθαν με επιλογές για τη δική τους ζωή.

· Τη δυνατότητα για επαλήθευση εκείνοι την εκτιμούν για επαλήθευση. Με την αξιοπιστία της πηγής πάλι μας βάζουν ένα φραγμό στη σκέψη, που κάποιους τους εξυπηρετεί. Μήπως μας πέρασαν για μαθητές που χρειαζόμαστε σχεδόν εκβιαστικά ένα πιστοποιητικό; Επιτρέψτε μας να έχουμε μια μικρότερη ή μεγαλύτερη αμφιβολία για όσα μας ζητούν τυφλή εμπιστοσύνη.

Ένα μεγάλο μέρος των γνώσεων και των σκέψεών μας είναι πληροφορίες οι οποίες δεν προήλθαν μόνο από τη δική μας προσωπική εμπειρία, με παρατήρηση απ' ευθείας στα πράγματα. Αλλά με αυτές σκεφτόμαστε, διαφωνούμε και ρυθμίζουμε τη ζωή μας. Μπορούμε εμείς οι ίδιοι να βρούμε έξω στα πράγματα, όσα βρίσκονται συναρμολογημένα με τα αφηρημένα νοήματα των λέξεων μέσα στο πνεύμα μας; Όσα είναι μέσα στο κεφάλι μας σαν σπασμένος καθρέφτης για τα πράγματα, μπορούμε να τα βρούμε στην πραγματικότητα έξω από το κεφάλι μας; Αυτή τη στιγμή που διαβάζεις, εσύ δεν βλέπεις, δεν ακούς, δεν αγγίζεις και γενικά δεν πληροφορείσαι άμεσα πολλά απ' όσα σκέφτεσαι ότι υπήρξαν και υπάρχουν, ήταν και είναι, έγιναν και γίνονται. Όσα γνωρίζεις και όσα σκέφτεσαι υπάρχουν; Είναι και γίνονται πραγματικά τη στιγμή που εσύ δεν βρίσκεσαι παρών και όταν δεν τα παρατηρείς στα αισθητήρια όργανά σου; Είσαι απόλυτα σίγουρος ότι βρίσκονται έτσι ακριβώς έξω στον κόσμο, όπως τα σκέφτεσαι ή ότι έτσι θα επαναληφθούν;

Οι γνώσεις και οι πληροφορίες μας δεν είναι όλες εξακριβωμένες από εμάς τους ίδιους, ενώ οι περισσότερες δεν μπορούν να επαληθευτούν. Σκέφτεσαι, για παράδειγμα, ότι ο/η φίλος/η σου είναι στη δουλειά του, όπως συνήθως τέτοια μέρα και ώρα, όμως τη συγκεκριμένη στιγμή που κάνεις τη σκέψη ενδέχεται αυτός να μη βρίσκεται στη δουλειά του. Με αυτό το παράδειγμα, μπορούμε σχετικά εύκολα να βεβαιωθούμε με μερικά τηλεφωνήματα. Αλλά πιο σπάνια, μπορεί να μη βρεις τον ίδιο και να σε πληροφορήσουν απατηλά ή με ψέματα.

α) Οι περισσότερες γνώσεις μας αντικατοπτρίζουν πράγματα μοναδικά, σπάνια και ανεπανάληπτα. Για παράδειγμα, γεγονότα και πράγματα που έγιναν παλαιότερα και περιστασιακά φαινόμενα, όπως μια μεγάλη και σύντομη λάμψη στον ουρανό, με ελάχιστους μάρτυρες.

β) Αντικατοπτρίζουν πράγματα και συμβάντα του παρελθόντος από τα

οποία δεν έμεινε σχεδόν τίποτα (ιστορία), ή είναι προβλέψεις και εικασίες για μελλοντικά πράγματα και γεγονότα.

γ) Αντικατοπτρίζουν πράγματα, φαινόμενα και σχέσεις τα οποία εμείς δεν μπορούμε να τα πλησιάσουμε ή να τα παρατηρήσουμε, για πολλούς και διάφορους λόγους. Όπως όταν δεν επιθυμούμε να χάσουμε χρόνο από τις άλλες επιδιώξεις μας, ή όταν χρειάζεται να ταξιδέψουμε, να πληρώσουμε, να μας επιτραπεί η είσοδος και λοιπά.

<•> Το μεγαλύτερο μέρος των γνώσεών μας το έχουμε δεχτεί με την καλή πίστη, που συνήθως εκφράζεται με (πιθανολογικές) απόψεις και υποθέσεις, όπως "η άποψη της πλειοψηφίας είναι η πιο πιθανή", "διαφορετικές και ανταγωνιστικές μεταξύ τους ομάδες επιστημόνων συμφωνούν και δεν έχουν κανένα λόγο να μας εξαπατήσουν", "αν εφαρμόσω στην πράξη όσα έμαθα ή αν πάω να δω από κοντά τότε θα διαπιστώσω ότι ήταν σωστά όσα σκεφτόμουν", "αν αμφισβητήσω ή αρνηθώ όσα αποδέχονται οι άλλοι τότε θα δυσκολέψω τη ζωή μου" και λοιπά. Όταν δεν μπορούμε να έχουμε άμεση γνώση, που διαρκώς επαληθεύεται από τις δικές μας παρατηρήσεις, τότε η βεβαιότητά μας είναι καλή πίστη βασισμένη σε λογικές σκέψεις και με σχέση εμπιστοσύνης. Πώς θα ξαναμιλήσουμε περιφρονητικά για τη δογματική λογική των θρησκειών; Μήπως οι περισσότερες απόψεις που έχουμε και εκφράζουμε -σε λίγες σειρές και βιαστικά- σχηματίστηκαν από αισθήματα ανασφάλειας, φόβου, επιθυμίας και από απερίσκεπτη αντιγραφή; Προήλθαν από έρευνα, μελέτη και ενδιαφέρον; Μήπως επαναλαμβάνουμε, με τη βεβαιότητα ζωγραφισμένη στο πρόσωπό μας, αυτά που ακούσαμε ή διαβάσαμε και μήπως τα επαναλαμβάνουμε ακόμα πιο αναξιόπιστα;

* Στις ιστοσελίδες προστέθηκε στο τέλος: Καλή τύχη! Με τόση απερίσκεψία και με υπέρμετρη εμπιστοσύνη, θα σου χρειαστεί συχνότερα.

ΜΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΤΙΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ

Η γνώση είναι δύναμη

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΜΑΣ ΓΙΑΦΕΙΑΖΕΙ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Έν οίδα ότι οὐδέν οίδα

Ξέρει κανείς πού είναι η γνώση;
Είναι γνώση για χρήσιμα πράγματα;
Εφαρμόζεται επιτυχώς σε πράγματα που δεν είναι ίδια;
Η γνώση μπορεί να είναι πλήρης για ένα πράγμα που δεν είναι αυτοτελές;
Όσα σκέφτεσαι είναι ή γίνονται έτσι μέσα στον κόσμο;
Τελικά, ξέρει καλά κανένας ποιος είναι ο εαυτός του;

www.kosmologia.gr

ΠΡΑΓΜΑΤΑ & ΛΕΞΕΙΣ	ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ	ΓΝΩΣΗ & ΕΜΠΕΙΡΙΑ	Η ΑΠΛΗ ΛΟΓΙΚΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΑ & ΛΕΞΕΙΣ 2 ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΖΩΑ	ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ 2 ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ 3	·ΟΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ·ΝΟΗΣΗ & ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ·ΓΝΩΣΗ ΧΩΡΙΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑ; ·ΛΕΞΕΙΣ & ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ	ΣΚΕΨΗ & ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΓΝΩΣΗ & ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ & ΠΡΟΦΟΡΙ- ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

<•> Η αφαίρεση γνωρισμάτων και η περιληπτική άποψη των πραγμάτων ξεκινάνε (αυτόματα και απαραίτητα) από τα ίδια τα αισθητηριακά δεδομένα και αυτό δείχνει, ότι οι αισθήσεις είναι διανοητικές διεργασίες. Τα πρώτα δεδομένα των αισθήσεων μας ήδη είναι αποσπασμένα γνωρίσματα και "σύντομες" απόψεις των πραγμάτων.

Θεωρία της Βιο-
αφαίρεσης
>>>▶

ΓΝΩΣΗ - ΣΚΕΨΗ
ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Η σχέση της διάνοιας με την αισθητικότητα και η δυνατότητα να γνωρίζουμε πράγματα πέρα από την πιο άμεση προσωπική εμπειρία μας. Μπορούμε να μιλάμε για κάποια εμπειρία την οποία δεν έχουμε και αυτή η δυνατότητά μας προέρχεται από την εμπειρία, με το διάμεσο ορισμένων εννοιών, οι οποίες μπορεί να προήλθαν από έναν ελάχιστο αριθμό αντιλήψεων, αλλά να αναλογούν και να βρίσκονται σε πολύ μεγαλύτερο. Όταν λ.χ. λέμε, ότι ο άνθρωπος έχει δύο πόδια... >>>

ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΑΛΛΙΟΤΕΡΕΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ:

"ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ;" | "ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ & ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ" | "ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ"

"ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ & ΘΡΗΣΚΕΙΑ" | "ΕΠΙΣΤΗΜΗ & ΖΩΗ" | "ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ & ΔΙΑΝΟΙΑ"

► Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ (με τις αιώνιες αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη).

Υπότιτλος: Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία ◀

Το βιβλίο εστιάζει σε μια εκσυγχρονισμένη Ηθική θεμελιωμένη στην (υπερ)φυσική προτεραιότητα του πνεύματος προς τον εαυτό του και έχει την προοπτική ενός παγκόσμιου μανιφέστου. Τα ζητήματα για την ανθρώπινη σκέψη και για τη γνώση συνδέονται με την ανθρώπινη συμπεριφορά και ψυχολογία. Δηλαδή η Ηθική καθορίζεται ενοποιημένη με τη Λογική και με τη διαχείριση της σκέψης. Χωρίς αμερόληπτη και ερευνητική σκέψη, χωρίς ειλικρίνεια και επίγνωση για την άγνοια των εξωτερικών πραγμάτων, χωρίς σωστές πληροφορίες και εκτιμήσεις, η ζωή δεν μπορεί να είναι ήρεμη και παρασύρεται σε άδικη και άσκοπη δράση. Η Ηθική με εσωτερικό προσανατολισμό (σε σύζευξη με τη σκέψη) έτσι εκσυγχρονισμένη, στοιχειωδώς υποστηρίζεται με τις πιο απλές παρατηρήσεις για τους φυσικούς περιορισμούς στη ζωή και ενοποιείται με τους φυσικούς νόμους (δηλαδή ηθική που δεν αγνοεί την κοσμολογία). Οι σκέψεις επεκτείνονται μέχρι τα κοινωνιολογικά και πολιτικά ζητήματα, συνδέοντας την παγκόσμια ηθική με τις σχέσεις εμπιστοσύνης.

Οι κατευθυντήριες απόψεις για την ασφαλή πορεία της ζωής και οι πνευματικές αξίες υποβαθμίζονται και αντιμετωπίζονται σαν μεταφυσικά ζητήματα, διότι δεν ευνοούν τα σχέδια, τις επιθυμίες και τους στόχους των φιλόδοξων και των "υλιστών" ανθρώπων... Ο εξωστρεφής τρόπος ζωής στηρίζεται σε πολλές φαντασιώσεις, σε ψέματα και σε βιαστικές σκέψεις, όχι στην αυτογνωσία και συμπίπτει με εγωκεντρικό τρόπο ζωής και νοοτροπία. Ο εγωισμός, η μεροληψία, η μεγαλομανία και το παρανοϊκό πνεύμα είναι οι άλλες απόψεις του υλιστικού τρόπου ζωής και αντίληψης για τον κόσμο. Η Ηθική με εσωτερικό προσανατολισμό ξεριζώνει πολλές φαντασιώσεις. Πιο γρήγορα απ' όσο φαίνεται, όλες οι θρησκείες θα αντικατασταθούν από την κοσμολογική Ηθική. Αλλά και η γνώση θα πάψει να θεωρείται μονομερώς ως πλεονέκτημα για τη ζωή και την έρευνα...

ΣΚΕΨΗ & ΖΩΗ

Σελίδες 600 | 17,00x24,00cm | ISBN 978-960-93-6089-0 | ©2014

Ενοποιημένη Απάντηση, δηλαδή:

- ♪ Ηθική
- ♪ Ψυχολογική
- ♪ Λογική
- ♪ Κοσμολογική
- ♪ Πολιτική

>>> Μην πεις ότι δεν ήξερες

>>> Μάθε πριν σου τύχει

>>> Σκέψου καλύτερα, δράσε λιγότερο

>>> Δραπέτευσε από τις φαντασιώσεις σου

1 Οι σειρές κάτω απ' αυτόν τον τίτλο, προέρχονται από το αρχικό βιβλίο “Η Θεολογία της Επιστήμης”